

A helyes összetevők: mire figyeljünk?

Mitől lesz igazán jó a tanítványság? Melyek azok az összetevők, amelyek valóban növekedéshez vezetnek és élvezetessé teszik a tanítványságot?

Ha arra a két kérdésre keressük a választ: mit tanított meg Jézus a tanítványainak, illetve hogyan tette ezt, lenyűgöző válaszokat találunk az evangéliumokban. Jézusnak sikerült elérnie, hogy tanítványai is szívükön viseljék az elveszettek sorsát és megértsék, mi a szolgáló lelkület. Az Atyával való kapcsolata és az imaélete példa volt előttük. Hogyan érte el mindezt? Úgy, hogy tanította a sokaságot, történeteken keresztül mutatta be Isten országát és a tanítványai lábától sem visszariadva adott példát a szolgálatra.

A Márk 3,13-14 sokat elárul Jézus tanítványozói módszeréről: „Azután felment a hegyre, és magához hívta, akiket akart; ők pedig odamentek hozzá. Tizenkettőt választott ki arra, hogy vele legyenek, és azután elküldje őket, hogy hirdessék az ígét”. Jézus ezzel a tizenkét emberrel akart tölteni két és fél évet, őket választotta ki arra, hogy mindenhová elkísérjék és végül kiküldje őket a szolgálatba. Az ő tanítványozói példáját kell nekünk is követnünk.

Íme az igazi tanítványság három összetevője:

1. összetevő – kapcsolatépítés

Jézus mindenekelőtt része volt tanítványai életének. Ha valakit tanítványnak választunk, akkor nem egy elvégzendő feladatot vállalunk magunkra, hanem egy ember életére szeretnénk hatással lenni. Az 1Thesszalonika 2,7-12-ben Pál nagyon érzékletesen fejt ki, hogyan viszonyult a thesszalonikaiakhoz, akiknek sok mindent megtanított. „Mivel így vonzódtunk hozzátok, készek voltunk odaadni nektek nemcsak az Isten evangéliumát, hanem a saját lelkünket is, mert annyira megszerettünk titeket.” (8. vers) Pál nem egy embercsoportot, nem egy feladatot látott bennük, hanem megszerette őket mint embertársait. Nem számít, milyen nagyszerű lelki ajándékokkal vagy teológiai ismeretekkel rendelkezel, „az embereket nem érdekli, mit tudsz, amíg nem tudják, hogy érdekelnek téged”.

Íme öt javaslat, amely segítségével jó kapcsolatot építhetsz a tanítványaiddal:

1. *Tanulj meg kérdezni!* – Amikor szeretnél valakit megismerni, lépj túl a felszínes kérdéseken és próbálj meg mélyebbre ásni! „Hogy van ma a lelked?” „Milyen most a kapcsolatod Istennel?” „Mit tanít Isten mostanában?” Kérdezhetsz a családjáról is: „Milyen volt az életed, amíg a szüleiddel laktál?” „Milyenek a szüleid?” Ha netán sok szóbeli bántalmazás érte az édesapja részéről, abból leszűrheted, mire lehet most szüksége. Ha szexuális bántalmazás áldozata volt, akkor valószínűleg segítened kell majd neki abban, hogy ezt feldolgozza. Tehát a lényeg az, hogy ne csak a szolgálattal kapcsolatban kérdezz, hanem az egész életét, teljes személyiségét vedd figyelembe!
2. *Tanulj meg hallgatni!* – A másikat meghallgatni legalább olyan fontos, mint jól kérdezni. Ha híresen rossz tanítványozó szeretnél lenni, akkor vedd elő a listádat és vágtazzatok végig az általad fontosnak tartott megbeszélőnivalókon! Persze nincs azzal semmi baj, ha készülsz és szeretnél megbeszélni néhány konkrét kérdést, ám mindenekelőtt meg kell tudnod, mi zajlik éppen tanítványod lelkében. Ha épp a találkozótok előtt volt egy rémes beszélgetése a szüleivel, de te csak belevágsz a mondanivalód közepébe, valószínűleg nem fog átmenni minden. Olykor csendben kell maradnunk és hagynunk kell, hogy a másik elmesélje, hogy van.
3. *Barátkozz is vele!* – A tanítványság több kell, hogy legyen a heti találkozónál és bibliatanulmányozásnál. Hívd meg a tanítványod vacsorára, sportoljatok együtt, keressetek valamilyen közös elfoglaltságot,

hadd lásson más helyzetben is! Tanuljatok együtt, menjetek el együtt istentiszteletre, menjetek el valahová a heti alkalom után vagy egyetek együtt – így fog jobban elmélyülni a barátságotok.

4. *Drukkolj neki!* – Észrevetted már, mennyire jólesik az embernek a biztatás? Hogy milyen szívesen vagy olyan valakivel, aki hisz benned és ezt ki is fejezi? Ez is egy külön képesség, egy művészet. Gyakorold te is, hogyan dicsérelhetsz meg valakit, ha észreveszed, milyenné változtatta Isten. Tanuld meg észrevenni a jót a másokban és tanuld meg megfelelő módon megdicsélni, megerősíteni.
5. *Légy sebezhető!* – Ha te is megnyílsz és beszélsz magadról, sebezhetővé teszed magad, és nem titkolod küzdelmeidet, kísértéseidet, tanítványod is könnyebben kitérül majd előtted. Ha Jézus tökéletes tanítványaként tünteted fel magad, akinek soha semmi gondja nincs, akkor a tanítványod úgy fogja érezni, hogy hozzád hasonlóan az ő életének is tökéletesnek kell lennie. Csakhogy ilyen ember nem létezik. Légy tehát őszinte és beszélj saját küzdelmeidről is!

Az Ohio állambeli Miami Egyetemen Roger Hershey megismert egy Eric nevű színés bőrrű fiút, aki Cleveland belvárosában, a szegénynegyedben nőtt föl, ahol kábítószert árult és megtanulta gyűlölni a fehér embert. Roger huszonegy évvel volt idősebb Ericnél, fehér bőrrű és egy pennsylvaniai farmon töltötte gyermekkorát. Eric megismerte Istent, és ez gyökeresen megváltoztatta az életét. Harmadéves volt, amikor Roger tanítványozni kezdte, és úgy megszerette, mint a saját fiát. Így emlékszik: „Sosem fogom elfelejteni, amikor ott ültünk a kollégium ebédlőjében, és azt mondta:

– Hersh, valamit el kell mondanom. Számomra a hét fénypontja, amikor személyes találkozással van veled.

– Igazán? – kérdezte Roger. – Miért?

– Azért, mert olyankor tökéletesen biztonságban érzem magam. Azért, mert tudom, hogy szeretsz engem, hiszel bennem, fogsz mondani valami biztatót és végighallgatod a sok hülyeségemet, segítesz kimásznom a hibáimból és a bűneimből, és mert tudom, hogy fontos vagyok neked.”

Származás, életkor, neveltetés – egyik sem számít. Ha ott állsz mellette, érdekel az élete, szereted és ezt ő is észreveszi, akkor annak meglesz a hatása.

2. összetevő – Isten Igéje

Az igazi tanítványság elengedhetetlen része, hogy Isten Igéjét csepegtessük a tanítványunkba. Ismerjük a Róma 12-2-t: „ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával”. Ne igazodjunk a világhoz, változzunk meg – de hogyan? Úgy, hogy Isten Igéje áthatja életünket és megújítja gondolkodásunkat.

Íme három ok, miért lényegi eleme a tanítványságnak Isten Igéje:

1. *Isten Igéje megváltoztatja az életünket.* – Bármiféle változás csak akkor következhet be, ha Isten Igéje átalakítja gondolkodásunkat és életszemléletünket. A változás forrása a Biblia.
2. *Isten Igéje életre szóló meggyőződést alakít ki bennünk.* – Nem szeretnénk, ha a tanítványságban részt vevő diákok csak azért szolgálnának, mert egyetemi éveik alatt részt vesznek a FÉK mozgalomban. A cél az, hogy meglássák: mindez a Bibliából fakad és egész életükön kísérelje őket végig az Isten Igéjének hatására kialakult személyes meggyőződésük.
3. *Isten Igéje az igazság.* – Mindannyian elhiszünk bizonyos hazugságokat, és ezeket csakis az Ige igazsága képes kijavítani.

Mit tehetünk azért, hogy tanítványunk életének szerves részévé váljon Isten Igéje? Sokat, például a személyes találkozók és a bibliatanulmányozások alkalmával. A jó hír pedig az, hogy valójában gyakrabban csepegtetjük az igazságot tanítványainkba, mint gondolnánk. Például úgy, hogy a heti alkalom után elmegyünk velük pizzázni. Csak úgy beszélgetünk az élet dolgairól, és közben óhatatlanul is elhangzik a bibliai igazság. Elbeszélgetünk arról, mit gondol Isten a fiú-lány kapcsolatokról, a pénzről vagy arról, hogy mi teszi az embert boldoggá. Ha tanítványaink a nagyobb közösségben is otthonukra találnak, akkor egy-egy jó FÉK-előadáson is Isten Igéjét hallják, az őszi-tavaszi hétvégén mindezt két-három napon keresztül! Tehát nem egyedül a te válladat nyomja a felelősség – a nagyobb közösség tagjaként óhatatlanul is többet találkoznak Isten igazságával.

3. összetevő – a közös szolgálat

A szolgálati képzés nemcsak annyit jelent, hogy elábrándozunk: milyen szép is lenne, ha elmondanánk az evangéliumot a nem hívőknek. Azt jelenti, hogy együtt tervezzük meg az evangélizációkat és rendszeresen biznyságot teszünk a hitünkről. Nézzük csak meg, hogy csinálta ezt Jézus! Fogta, és magával vitte a tanítványait, végig-

járták egész Galileát, Izraelt, és közben szolgáltak az embereknek. Ha összegyűlt a tömeg, beszélt hozzájuk, azon kívül gyógyított, démonokat űzött, tanított. Két és fél éven át járta az országot, ez volt a szolgálata, a tanítványai pedig végig ott voltak mellette.

Pál nem azt mondta Timóteusnak, amikor elhívta: „Gyere, Timóteus, bújjunk el három évre! Mindent megtanítok az Ószövetségből, elvégzel egy teológiai gyorstalpalót, és már készen is állsz a szolgálatra.” Egyszerűen annyit mondott: „Gyere velem!”, és Timóteus Pál mellé szegődött missziós útjain. Úgy sajátította el a szolgálat csínját-bínját, hogy figyelte Pált. A te esetekben ez jelentheti például azt, hogy a tanítvánnyal épp kosárra dobáltok, amikor lehetőségek nyílik elbeszélgetni néhány sráccal, akik szintén ott lődörögnek a kosárpályán. Jó alkalom, hogy bemutasd, hogyan kell beszélgetést kezdeményezni, fesztelen légkört kialakítani és rátérni az evangéliumra. Ezzel nemcsak példát adsz a szolgálat mikéntjére, hanem azt is megmutatod, hogy valóban szíveden viseled az elveszetteket.

A közös szolgálattól négy eredményt várhatsz:

1. *Jobban megismeritek Istent.* – Előfordul, hogy amikor a tanítvánnyal együtt bizonyosságot tesztek vagy egy kérdőív alapján megkerestek valakit, Isten csodás módon megmutatja magát, és az illető megtér. Így a tanítványod máris jobb képet kap arról, hogy milyen Isten. Vagy például nagyon jó, lelki beszélgetés alakul ki valakivel, és a tanítványod lelkendezve megy haza: „Hú ez klassz volt! Milyen nagy dolgot tett Isten!”. Tehát nem akkor látjuk, hogyan tud Isten munkálkodni az emberek életében, amikor békeesen üldögélve elbeszélgetünk róla, hanem amikor ott vagyunk és csináljuk!
2. *Egyre jobban fáj a szívetek az elveszettekért.* – Igazán akkor érezzük át a nem hívők állapotát, amikor ott vagyunk velük szemtől-szemben és elmondják, milyen fájdalmas, küzdelmes az életük. S ha olyan valakivel találkozunk, akinek látszólag kerek az élete, boldogabb már nem is lehetne, és azt gondolja, hogy mivel a tudomány mindenre megadja a választ, Istenre semmi szükség – nos ekkor pedig átérezzük, valóban milyen elveszett is az illető.
3. *Jobban elhisszük, hogy Isten tud használni minket.* – Ez történik, ha például egy evangélizáció alkalmával vagy a nyári táborban bizonyosságot teszel, és valaki a te segítségével tér meg. Vagy amikor egy igazán jó beszélgetés során a Szentlélek megmutatja, mit kell mondanod – valahogy vezet, eszedbe juttatja az odaillő bibliai verseket és a válaszokat, amelyeket egyszer megtanultál. A végén pedig azzal az érzéssel állsz föl, hogy „Nahát, Isten használt! Engem!” Az Istenbe vetett bizalom elsősorban aktív szolgálat közben alakul ki és fejlődik.
4. *A szolgálat víziót ad és szenvedélyessé tesz.* – Ha elmennek bizonyosságot tenni, a tanítványok általában semmi másról nem tudnak beszélni, annyira lelkesek, izgatottak. Hiszen ekkor érzik meg igazán, hogy minek váltak részévé, hogy Isten munkálkodik körülöttük – természetes, hogy lelkesednek. Ha tanítványod van, tartozol neki annyival, hogy megmutatod, hogyan kell szolgálni. Ezt pedig úgy tedd, hogy az őt is felkészítse, magabiztosabbá tegye és elhiggye, hogy Isten őt is használni tudja, és a szíve is egyre jobban égjen az elveszettekért.

Az igazi tanítványságban mindhárom összetevő jelen van: a kapcsolatépítés, Isten Igéjének megismerése és a közös szolgálat. Persze nem egyszerű megőrizni ezek között az egyensúlyt – érdemes rendszeresen megvizsgálni, melyikkel kell épp kicsit többet foglalkoznunk. Tökéletes tanítványozó nem létezik, a tanítványozást csak menet közben lehet megtanulni. Lehet, hogy a kapcsolatépítést és a bibliatanulmányozást könnyűnek találod. Általában a közös szolgálat a legnehezebb, mert az hitlépést igényel, ráadásul úgy, hogy a tanítványodat is magaddal viszed. Viszont ha nem építjük be mind a három összetevőt, akkor megfosztjuk tanítványainkat attól, hogy növekedjenek és lássák, ahogy Isten rajtuk keresztül munkálkodik.